

[Finansministeren.]

at give personer med børn. Det har man gjort i visse andre lande, og hos os har skattekommisionen haft spørgsmålet under overvejelse. Kommissionen har overfor børnefradragsordningen dels peget på det lige nævnte forhold, at skattebesparelsen stiger med indkomsten, dels anført, at fradraget i den kommunale beskatning bliver af forskellig værdi, alt efter i hvilket forhold kommunen dækker sit behov gennem indkomstskat og ejendomsskat. Under hensyn hertil har kommissionen foreslået, at børnefradragsordningen afløses af en ordning med ydelse af børnetilskud, men kommissionen har ikke udarbejdet noget forslag vedrørende en sådan ordning, idet den har anset dette for at ligge udenfor dens opgave.

I Sverige har man for et par år siden indført en ordning med ydelse af kontante tilskud til børn under 16 år.

Udformningen af en børnetilskudsordning rejser en række spørgsmål. Jeg skal blot pege på nogle af dem: Hvilken aldersgrænse skal man vælge? Hvilken betydning skal man tillægge børnenes egen indkomst og størrelsen af forældrenes indkomst? Skal alle de berettigede børn have lige store beløb? Hvilken størrelse skal bidraget have? Og skal bidraget medregnes til den skattepligtige indkomst eller ikke?

Som det nærmere er anført i bemærkningerne til lovforslaget, har man imidlertid ment at måtte blive stående ved den nu gældende ordning med børnefradrag, indtil spørgsmålet om udformningen af en anden ordning og behandlingen af de problemer, der herved opstår, kan tages op i forbindelse med den samlede revision af vor skattelovgivning. Endvidere er der i bemærkningerne gjort opmærksom på, at afskaffelsen af børnefradragsordningen og overgangen til børnetilskud vanskeliggøres af skattefradragsreglen. Hvis børnefradraget bortfalder, vil den indkomst, hvoraf skatten skal beregnes, jo stige tilsvarende, og denne stigning vil blive beskattet med de fulde skatteprocenter. Den betydelige skattestigning, der vil blive en følge heraf, vil først i det følgende skatteår medføre et forøget skattefradrag. For at udligne skattestigningen i det første år måtte man give et kontant børnetilskud af en størrelse, der ville medføre en betydelig udgift for statskassen, og som ville ligge langt over, hvad man på længere sigt kunne ansætte tilskuddet til.

Det forelagte forslag bevarer af de nævnte grunde den bestående ordning, men det tilsigter på 2 punkter en forbedring af denne. Dels foreslås fradragsbeløbet forhøjet med

100 kr. årligt for hvert barn, dels foreslås aldersgrænsen sat op fra 15 år til 16 år.

Størrelsen af det skattefrie børnefradrag var fastsat i statsskatteloven af 1922. Det er siden da blevet forhøjet 2 gange, nemlig fra og med skatteåret 1941—42 og fra og med skatteåret 1946—47. Ved udskrivningsloven for indeværende skatteår blev der gennemført en forhøjelse af de skattefrie fradrag for forsørgere og ikke-forsørgere, medens der ikke skete nogen forandring for børnefradragenes vedkommende. Under hensyn til denne forhøjelse og til stigningen i prisniveauet siden den sidste fastsættelse af børnefradraget synes det rimeligt, at der for det kommende skatteår foretages en forhøjelse af børnefradraget.

Som jeg før bemærkede, indrømmes der børnefradrag for hvert barn, der den 1. januar forud for skatteårets begyndelse er under 15 år, og som ikke har midler til at bekoste sit eget underhold.

Betydningen af denne sidste betingelse er ikke særlig stor, når aldersgrænsen er 15 år. Forhøjer man aldersgrænsen herudover, forandres billedet stærkt, og betingelsens betydning bliver større, jo ældre aldersklasser man inddrager under børnefradragsreglen; det er et forhold, som naturligvis i nogen grad vil gøre reglen tungere at arbejde med i praksis. Betingelsen må dog sikkert fastholdes. I modsat fald ville man komme til at give skattelempelse til et stort antal skatteydere, der slet ikke har udgifter til børns underhold og uddannelse og følgelig ikke har noget som helst krav på lempelse.

At der kan være god grund til at forhøje aldersgrænsen udover det 15. år, vil der vist være almindelig enighed om. Spørgsmålet om aldersgrænsens højde har jævnlig været fremdraget. Som det fremgår af, hvad jeg har sagt, frembyder det forskellige vanskeligheder. På det bestående børnefradragsystems grund når man ikke til en virkelig tilfredsstillende form for en lettelse af udgifterne ved børns uddannelse. Der er tilfælde, hvor man ikke opnår at yde støtte der, hvor der kan være særlig trang til den. Men der kan dog efter min mening opnås værdifulde forbedringer ved de foreslåede ændringer med hensyn til forhøjelsen af aldersgrænsen og af fradragsbeløbene. For det store antal af skatteyderne — dem med de jævne indtægter og med mellemindtægterne — vil forslaget betyde en tiltrængt lempelse. I nogle tilfælde vil — som følge af ordningens natur — en lempelse blive indrømmet, hvor den samme trang ikke er tilstede, men det må dog herved erindres, at antallet af store skatteydere er meget